

Eläinlääkäripalvelutyöryhmä, 13.kokous, pöytäkirja

Aihe: Lakiluonnoksen 3. luvun (julkiset eläinlääkäripalvelut) käsittelyä, kuntien järjestämisvelvoitetta koskeva kyselyn tulokset

Aika: 7.9.2021 klo 9-12

Paikka: Teams

Osanottajat: Taina Aaltonen, Kajsa Hakulin, Johanna Wallius (MMM)
Jenni Aaltonen, KT
Terhi Laaksonen, Tiina-Mari Aro, Ruokavirasto
Katri Kiviniemi, SELL
Sanna Hellström, SEY
Janne Lunden, Mari Heinonen, HY
Kaisa Mäntynen, Kuntaliitto
Jani Soini, Pirkko Pirinen, AVI
Mia Salonen, KKV
Leena Suojala, MTK/SLC
Anne-Marie Välikangas, VM

1. Kokouksen aloittaminen

Muistutettiin Doodlen täytöstä syksyn kokousten sopimiseksi.

Kiitettiin kirjallisista kommentteista, jotka on jaettu työryhmälle. Niitä saa halutessaan edelleen lähettää työryhmän sihteeriä. Todettiin, että kohdassa 2 käsitellään uutena asiana myös yksityisille palveluntuottajille suunnattavan kyselyn luonnosta.

Esitettiin toivomus, että työryhmän kokousmateriaalia ei tulisi kovin monessa erässä kuten tällä kerralla. Puheenjohtaja totesi, että asiaan kiinnitetään huomiota.

2. Kuntien järjestämisvelvoitetta koskevan kyselyn tulokset

- esitys (Kajsa Hakulin)
- kysymykset ja keskustelu

Sanna Hellström, SEY: Kyselyn tuloksia katsellessa tulisi päällimmäisenä mieleen, että markkinaperusteinen hinnoittelu ja muut rajoitukset kuntien toiminnalle voisivat romuttaa koko järjestelmän. Lain tarkoitus on kuitenkin turvata eläinlääkäripalvelut koko Suomessa. Muissa maissa tuotantoeläinlääkäripraktiikka ei toimi. Jos palvelujen tarjoamista rajoitetaan, palvelut loppuvat. Mitä markkinahinta oikein on, eikö se riipu markkinoista? Miten varustelutaso vaikuttaa markkinahintaan? Onko lakitekstin temppulista mielekäs, vai voitaisiinko ohjata EHolla, kuten tehdään nykyisin? Muuten palvelut jämähtävät eivätkä seuraa kehitystä. Järkevintä olisi vain ottaa pieneläimet pois eläinlääkäritaksasta ja antaa kuntien päättää hinnoittelusta.

Leena Suojala, MTK/SLC: Tulokset odotusten mukaiset. Kunnat ovat tarkkoja kustannuksista ja keräävät säästöjä, eivätkä ole kiinnostuneita hakemaan lisätuloja markkinaperusteisella hinnoittelulla, ja kirjanpidon eriyttäminen koetaan vaikeaksi. Vaikea sanoa, miten järjestelmän saisi toimimaan siten, että se samalla houkuttelisi eläinlääkäreitä ja palvelisi asiakkaita. Praktikoita ei enää saada edes niihin kuntiin, joissa paljon hyötyeläimiä. Vaikea sovittaa järjestelmä yhteen kilpailulainsäädäntöön ja markkinatalouteen. Lemmikkieläinten peruseläinlääkäripalveluita ei voida erottaa muista palveluista.

Pj: markkinaperusteisesta hinnoittelusta voitaisiin keskustella erikseen tulevassa kokouksessa.

-luonnos kyselystä yksityisille

Kajsa Hakulin, MMM: KKV esittänyt kuntakyselyn yhteydessä, että tulisi tehdä myös vastaava kysely yksityisille ja asiakkaille. MMM pitää hyvänä ajatuksena selvittää yksityisten toimijoiden suhtautumista työryhmän pohtimiin vaihtoehtoihin julkisen ja yksityisen sektorin yhteensovittamiseksi. MMM on virkatyönä laatinut kyselyluonnoksen työryhmän tarkasteltavaksi.

Katri Kiviniemi, SELL: Kyselyn linkkiä voidaan jakaa eläinlääkärien ja eläinlääkäriyrittäjien facebook-sivustolla.

Sanna Hellström, SEY: Ala on voimakkaasti keskittynyt. Jos eläinlääkäriasema kuuluu ketjuun, vastaako se itse vai vastaako ketju sen puolesta? Olisi hyvä myös selvittää, ovatko yksityiset valmiita ottamaan myös velvollisuuksia. On myös epäselvää, miksi selvitetään palvelujen tuottajien kantoja, koska laki ei varsinaisesti ole tarkoitettu heille. Myös palvelujen käyttäjien näkemysten selvittäminen voisi olla perusteltua, mutta saattaa olla, ettei se ole tässä vaiheessa mahdollista. Eläinten hyvinvointilain valmistelussa on selvitetty kansalaisten näkemyksiä, saisiko tuon kyselyn tuloksista työn kannalta hyödyllistä tietoa?

Johanna Wallius, MMM: Kyselyn luottamuksellisuutta pitää vielä miettiä, sillä vastauksiin saattaa sisältyä yrityksiä koskevia tietoja, jotka voivat olla luonteeltaan liikesalaisuuksia.

Mia Salonen, KKV: On hyvä, että kyselyjä tehdään vielä. KKV esitti kyselyn tekemistä ehdotuksen vaikutusten arvioinnin tueksi, ei yksityisten toimijoiden mielipiteiden selvittämiseksi. Vaikutusten arviointi on osa lainsäädäntötyötä ja vaikutuksia on hyvä arvioida laajasti ja monipuolisesti, kuntien lisäksi myös muiden toimijoiden ja asiakkaiden näkökulmasta. KKV ymmärtää, että voi olla haasteellista tehdä kysely asiakkaille tässä aikataulussa, vaikka se olisi vaikutusarvioinnin kannalta toivottavaa. Lisäksi, jos esimerkiksi yksityisen alan keskittymistä pidetään ongelmana, sitä olisi hyvä avata esityksen perusteluissa. Myös KKV on julkisuudessa todennut kiinnittäneensä alan keskittymiseen huomiota. Kyselyn osalta toteaisin, että on varmasti tarvetta selvittää myös eri vaihtoehtojen mahdollista vaikutusta asiakashintoihin, mutta tulosten osalta täytyy miettiä, miten niitä käsitellään ja julkaistaan, ettei rikota kilpailulainsäädäntöä. Kyselyn tuloksia ei välttämättä voida kovin yksityiskohtaisesti julkaista, jotta ei tulla mahdollistaneeksi palveluntarjoajien välistä kiellettyä tietojenvaihtoa (tietoa tulevista hinnankorotuksista ja niiden määristä).

Terhi Laaksonen, RV: Yksityisten toimijoiden sähköpostiosoitteita voidaan ajaa RV:n tietokannasta. RV ei kuitenkaan voi huolehtia kyselyn lähettämisestä.

Kaisa Mäntynen, KL: Pitää kyselyä hyvänä, jos sillä saadaan tietoa vaikutusarviointiin. Toivoisi, että kyselystä saisi tietoa myös alueellisista eroista.

Taina Aaltonen, pj: Kyselyyn voidaan lisätä aluetta koskeva kohta. Työryhmätyön puitteissa on aiemmin selvitetty asiakkaiden näkemyksiä liikkuvista palveluista. Silloin ei nähty riittäviä perusteita kohdistaa kyselyä lemmikkieläinpalvelujen käyttäjille, mm. siitä syystä, että työryhmän käsittelemä lemmikkieläinpalvelujen kilpailuneutraliteettiin liittyvä kysymys on vaikeasti avautuva ja koskee keskeisesti kunnaneläinlääkärin työtä ja palkkausta. Kysytään MMM:n eläinten hyvinvoinnin asiantuntijoilta

kansalaiskyselyn tuloksista, mutta kyselystä on jo n. 10 vuotta, joten tiedon ajantasaisuuteen tulee suhtautua varauksella. Pyydetään työryhmän jäseniltä kommentit kyselyluonnoksesta 10.9. mennessä.

3. Lakiluonnoksen 9 § (järjestämisvastuuseen kuuluvat palvelut)
-uuden version esittely

Palvelujen luetteloon on viime kokouksen jälkeen lisätty nautojen, lampaiden, vuohien ja koirien kastraatiot sekä porojen lisääntymiseen liittyvät tarkastukset, sisältäen tiineysultrat. SELL teki epävirallisen selvityksen eläinlääkärien facebook-ryhmässä koirien sterilaatioista ja kastraatioista. Kävi ilmi, että vastanneista kunnista kaikki tekivät koirien kastraatioita ja useimmat myös koirien sterilaatioita, mutta kolme aluetta ei tehnyt koirien sterilaatioita. Päädyttiin olla esittämättä koirien sterilaatioleikkauksia kuntien velvoitteisiin, jotta kuntien kustannukset eivät lisääntyisi. Kuntakyselyssä kolme aluetta esitti, että koirien keisarileikkaus pitäisi poistaa kuntien velvoitteista, ja kaksi aluetta ilmoitti, että koirien keisarileikkauksen sisällyttäminen lisäisi kuntien kustannuksia. Päädyttiin esittämään koirien keisarileikkauksen poistamista kuntien velvoitteista.

-kysymykset ja keskustelu

Sanna Hellström, SEY: pitäisikö luetteloon lisätä myös porojen ja sikojen kastraatiot? Tai kaikkien kotieläinten kastraatio? Tarkkojen luetteloiden ongelmana on, että ne vanhenevat nopeasti ja vaativat säännöllistä päivittämistä. Seura- ja harrastuseläinten ensiapuluonteinen hoito on myös vähän ongelmallinen ilmaisu. Mitä jos on sellainen toimenpide, joka ei ole ensiapuluonteinen, mutta olisi kuitenkin helposti tehtävissä kunnaneläinlääkäriin vastaanotolla? Voitaisiko luetteloon lisätä eläimen hengen pelastamiseksi välttämätön hoito?

Leena Suojala, MTK/SLC: Tukee Hellströmiä porojen ja sikojen kastraation osalta. Katsoo, että koirien keisarileikkaus kuuluisi edelleen kuntien velvoitteisiin. Pitää ensiapuluonteista hoitoa aika hyvänä muotoiluna. Olisi hyvä, jos luettelon ulkopuolisista toimenpiteistä ei vaadittaisi markkinaperusteista hinnoittelua, jos ne tehdään alueella, jossa ei ole yksityistä tarjontaa.

Mari Heinonen, HY: Sika on pudonnut pois lisääntymiseen liittyvistä tarkastuksista ja hoidoista, pitäisikö palauttaa? Tukee Hellströmiä sikojen kastraation osalta. Voitaanko sioille kuitenkin antaa synnytysapua, vaikka ei tehdä keisarinleikkauksia? Perustutkimus pitäisi muuttaa muotoon yleistutkimus.

Katri Kiviniemi, SELL: Jos edellytetään tehtäväksi koirien keisarileikkauksia, pitäisi voida tehdä myös koirien sterilaatioleikkauksia. Sterilaatioleikkauksia pitäisi voida tehdä rekikoirille. Suun terveydenhuollon osalta voisi tarkentaa, että kyseessä ovat perustoimenpiteet. Perusteluihin voitaisiin lisätä, ettei suun terveydenhuolto edellytä röntgeniä tai porayksikköä. Onko riskinä, että syrjäseudulla tuotettujen muiden lakisääteisten toimenpiteiden hinnat nousevat kohtuuttomasti, jos ne on hinnoiteltava markkinaperusteisesti, koska asiakkaita on niin vähän? Onko mahdollista tehdä myös luettelon ulkopuolisia toimenpiteitä ilman markkinaperusteista hinnoittelua, jos se on välttämätöntä eläimen hengen pelastamiseksi? Vatsalaukun kiertymä on tila, jonka hoito saatetaan joutua pohtimaan kuntapraktiikassa, sillä eläintä ei voida kyseisessä tilassa kuljettaa pitkälle. Lähettää ehdotukset myös kirjallisina.

Taina Aaltonen, MMM, Myös vatsalaukun kiertymän leikkaus on ollut esillä luettelon rajauksia pohdittaessa, mutta sitä ei ole tehty kaikilla alueilla.

Anne-Marie Välikangas, VM: Tulisi tarkastella, täyttävätkö kaikki luettelossa olevat palvelut SGEI-edellytykset ja vielä kaikkialla maassa? Onko tulkinta sellainen, johon komissio puuttuisi? Eri vaihtoehtoja ja niiden vaikutuksia tulisi vielä tarkemmin kuvata ja pohtia. Tavoite turvata palvelut on toki kaikilla sama.

Kajsa Hakulin, MMM: Sikojen pois jättäminen kohdasta, joka koskee eläinten lisääntymiseen liittyviä tarkastuksia ja hoitoja, oli vahinko. Korjataan. Voidaan lisätä porojen ja sikojen kastraatiot, mutta ei kaikkien kotieläinten kastraatioleikkauksia, koska hevosten kastraatioita ei ole tarkoitus sisällyttää kuntien velvoitteisiin. Synnytysapu annetaan kaikille eläinlajeille, vaikka keisarileikkaus tehdään vain joillekin eläinlajeille.

4. Lakiluonnoksen 15 § (asiakashinnat)
  - uuden version esittely
  - kysymykset ja keskustelu

Johanna Wallius, MMM: Esityksessä esitetään kaksi vaihtoehtoista tapaa periä asiakasmaksuja. Toinen perustuu kunnaneläinlääkärien nykyiseen palkkausjärjestelmään ja toinen mahdolliseen uuteen palkkausjärjestelmään, jos työmarkkinaosapuolet siihen päätyvät. Esitys on poikkeuksellinen, eikä tällaisia vaihtoehtoisia järjestelyjä yleensä sisällytetä lakeihin. Asiaa kysytty oikeusministeriöstä, joka ei suoraan tyrmännyt esitystä. Vaikea tietää, miten ehdotukseen suhtaudutaan perustuslakivaliokunnassa.

Liittyen Sanna Hellströmin kokouksessa tekemään esitykseen lemmikkieläinten asiakashintojen poistamisesta kunnaneläinlääkäritaksasta: On vaikea hahmottaa, miten tiettyjen eläinten palvelujen hintojen poistaminen taksasta korjaisi kilpailuneutraaliteettiongelmat. Jos maksut eivät jatkossakaan olisi markkinaperusteisesti hinnoiteltuja, jäljelle jää kuitenkin kuntien subventio. Muutos edellyttäisi VES:in muuttamista liitteen ja peruspalkkojen osalta, joten siihen liittyisi niitä samoja haasteita kuin ”kokonaispalkkausmalliin”, mm. vaikeus ennakoida työmarkkinaratkaisun sisältöä ja kustannusvaikutuksia lainvalmistelun yhteydessä.

Jenni Aaltonen, KT: Palkkiomalli on hyvin poikkeuksellinen. Vaikeaa ottaa kantaa, miten tiettyjen eläinten asiakashintojen poistaminen kunnaneläinlääkäritaksasta vaikuttaisi koko järjestelmään. Taksan poistuminen joidenkin eläinten osalta edellyttäisi järjestelmässä korvaavia toimia, jotka eivät olisi aivan helposti toteutettavissa.

Lakiin tarvitaan esityksen luontoinen pykälä, jotta markkinaosapuolet voivat neuvotella palkkausjärjestelmän muutoksista. Muotoilua voisi vähän täsmentää.

Kysyy, koskeeko mahdollisuus säätää valtioneuvoston asetuksella tiettyjen palveluiden enimmäishinnoista myös kuntien perimiä hintoja.

Taina Aaltonen, MMM: valtioneuvoston asetuksella olisi mahdollista säätää sellaisista asiakashinnoista, joilla on erityisen suuri merkitys eläinten hyvinvoinnille, kuten lopetuksista. Asetus voisi koskea myös kuntien perimiä asiakashintoja.

Katri Kiviniemi, SELL: Pitäisi lisätä maininta, että kunnaneläinlääkäri voi periä korvauksia myös rehuista. Pyytää selvittämään muiden kuin lakisääteisten palveluiden hinnoittelua koskevan 17 §. Ostopalveluiden hinnoittelua koskevat tekstit ovat vähän epäselviä.

Sanna Hellström, SEY: Missä oli mahdollinen perustuslaillinen ongelma? Onko esityksessä kaksi eri suuntiin vetävää tavoitetta, yhtäältä tavoitellaan kohtuullista hintaa, mutta toisaalta kilpailuedellytysten turvaamista, johon nähden kohtuuhintaisuus jää kuitenkin toissijaiseksi?

Johanna Wallius, MMM: Muotoilua voisi parantaa Jenni Aaltosen esittämällä tavalla. Lääkerekhut ovat lääkkeitä. Perustuslain näkökulmasta erityinen kysymys liittyy julkisten hallintotehtävien siirtoon yksityisille. Tällä hetkellä sopimuksen perusteella palveluja tuottavan yksityisen perimät maksut ovat luonteelta yksityisoikeudellisia maksuja, kun taas yleensä julkisista peruspalveluista perittävät asiakasmaksut perii viranomainen myös yksityisten tuottamista palveluista ja maksut ovat julkisia maksuja (mm. suora ulosottokelpoisuus). Julkisia hallintotehtäviä hoitavaan myös yleensä sovelletaan hallinnon yleislakeja. Asiaa kuvataan perusteluosaa koskevan luonnoksen kohdassa ”Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys”. Ehdotuksessa lähdetään nykytilan pääpiirteissään säilyttävästä mallista, sillä jos vaaditaan, että ostopalveluiden hinnat ovat samalla tasolla kuin julkisten palveluiden hinnat, kuntien kustannukset nousisivat. Lakiuudistuksen tavoitteena ei ole kuntien kustannusten nousu.

Katri Kiviniemi, SELL: Kunnaneläinlääkärit myyvät myös muita rehuja kuin lääkerehuja (=tukihoitovalmisteita).

Johanna Wallius, MMM: 17 §:llä selvennetään lakisääteisten palveluiden yli menevien palvelujen hinnoittelua. Tarkoitus on, että kunta perii niistä asiakashintoja omista kustannuksistaan, myös esim. eläinlääkärien palkasta. Voi vaatia vähän parempaa muotoilua.

Taina Aaltonen, pj, MMM: Markkinaperusteiseen hinnoitteluun tullaan palaamaan.

5. Lakiluonnoksen 3. luvun muut pykälät (8, 10-14, 16-19 §)
-työryhmän jäsenten kommentit

10 § *Palvelujen saatavuus*

Anne-Marie Välikangas, VM: Kilometrimäärien tuominen lakiin vierastuttaa. Säädös ei myöskään tästä muutu täsmälliseksi, kun toteutukseen kuitenkin tulee poikkeuksia.

Taina Aaltonen, pj: Kilometrimäärät tulevat Ruokaviraston EHOsta ja toisaalta pykälässä mukana jo lievennyksiä ehdottomuudesta. Keskustellaan vielä, olisiko parempi siirtää perusteluihin. Toisaalta pyritty selkeyttämään kuntien velvoitteita.

Sanna Hellström, SEY: Onko yleinen trendi nostaa yksityiskohdat lakiin ja tuleeko tämä perustuslaista?

Johanna Wallius, MMM: Ei liity niinkään perustuslakiin kuin työryhmän toiveisiin, että kunnan lakisääteisistä palveluista säädettäisiin nykyistä tarkemmin. Liittyy mm. kilpailulainsäädäntöön. Lisäksi on vaikeaa soveltaa lainsäädäntöä, joka on hyvin tulkinnanvarainen.

Leena Suojala, MTK/SLC: Tarkkarajaisuus ja oikeasuhteisuus ovat lainsäädännön peruseriaatteita. Kilometrirajat voitaisiin siirtää perusteluihin.

Anne-Marie Välikangas, VM: Pitäisi jättää kunnille mahdollisuus päättää siitä, millä tavalla lain tavoitteisiin päästään.

11 § Poikkeuslupa järjestämisvastuusta

Johanna Wallius, MMM: 11 §:n mukainen poikkeusmahdollisuus kunnille lakisääteisten tehtävien järjestämiseen on tarkoitettu tilanteisiin, jossa kunta ei ole tähän asti järjestänyt peruseläinlääkäripalveluja lemmikki- ja harrastuseläimille ja lain muuttaminen johtaisi kustannusten lisääntymiseen.

Anne-Marie Välikangas, VM: Kuntien tehtävistä pitää säätää lailla. Jos poikkeuslupa on Ruokaviraston päätettävissä, päättääkö tällöin Ruokavirasto tosiasiallisesti kunnan tehtävistä, mikä olisi ongelma perustuslain kannalta.

Terhi Laaksonen, RV: Ruokaviraston voi olla vaikea arvioida täyttyykö pykälän 1 momentin 2) kohdan edellytykset. Vaatisi ainakin AVIn lausuntoa. Kriteereitä voitaisiin Ruokaviraston puolesta tiukentaa.

13 § Sopimukseen perustuva palvelujen järjestäminen

Janne Lunden, HY: Tarvitseeko yliopistoa mainita 13 §:ssä?

Johanna Wallius, MMM: Tarkoitus on, että yliopistolle säädettäisiin laissa velvollisuus tuottaa palveluja eli lakisääteinen tehtävä, jolloin se ei olisi kunnan ostopalvelutuottaja eikä sitä mainita 13 §:ssä.

Katri Kiviniemi, SELL: Mitä tarkoittaa viittaus SGEI-kriteeriin 13 §:n perusteluissa hankintamenettelyn yhteydessä?

Johanna Wallius, MMM: Jos alueella on markkinapuutetta, hankintaan voidaan yhdistää SGEI-kriteereitä, mutta kuitenkin lähtökohta on, että hankinta suoritetaan silloinkin hankintalain mukaisen menettelyn kautta.

17 § Muiden kuin järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen järjestäminen

Anne-Marie Välikangas, MMM: 17 §:ssä on ongelmana poikkeus yhtiöittämisveloitteeseen. Kuntalain mukaan yhtiöittäminen vaaditaan, jos toiminta ei ole vähäistä.

Johanna Wallius, MMM: Poikkeus ei ehkä välttämätön, jos lähdetään siitä, että toiminta ei saisi olla muuta kuin vähäistä.

Mia Salonen, KKV: Vähäiselle toiminnalle ei ole laissa asetettu selkeitä liikevaihto- tai prosenttirajoja. Kuntalain perusteluissa on muistaakseni viitattu vähäisen toiminnan poikkeuksen osalta siihen, että jos toiminta on satunnaista ja sillä tavoin vähäistä, ettei sillä olisi markkinavaikutuksia, ei tarvitsisi yhtiöittää. Poikkeuksen edellytysten täyttymisen arvioiminen vaatii siis tapauskohtaista arviointia. Nyt ehdotuksessa ei ole mitenkään rajattu kuntien mahdollisuutta toimia markkinoilla, mutta silti ollaan säätämässä poikkeusta toiminnan vähäisyyden perusteella. Jos toiminta olisikin vähäistä laajempaa tai muuttuisi sellaiseksi ja yhtiöittämätön toiminta nauttisi konkurssisuojusta ja veroeduista, jotka on myös komission valtioneuvoston koskevassa oikeuskäytännössä katsottu kielletyksi valtioneuvoksi, tilanne olisi Suomen kannalta hankala. Yhtiöittämispoikkeukselle on voitava esittää painavat perustelut. Jos yhtiöittämispoikkeuksesta tullaan säätämään, olisi kilpailu- ja valtioneuvoston vuoksi todennäköisesti hyvä, että samassa yhteydessä myös kuntien toimintaa markkinoilla jollakin tapaa rajoitettaisiin. On myös hyvä, jos muiden kuin

järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen hinnoittelua käydään vielä tulevilla kokouksilla tarkemmin läpi.

18 § Yliopistollisen eläinsairaalan tuottamat julkiset eläinlääkäripalvelut

19 § Yliopistollisen eläinsairaalan tuottamiin julkisiin palveluihin liittyvä tiedonsaantioikeus, sopiminen ja riidanratkaisu

Johanna Wallius, MMM: Yliopistolle tulisi kunnan rinnalle järjestämisvelvoite opetuksen tarpeiden vaatimassa laajuudessa. Koska vain yksi yliopisto kouluttaa eläinlääkäreitä, on pyritty säätämään asiasta yksinkertaisesti. Korvauksissa tavoitteena on, ettei järjestelmä nostaisi kuntien kustannuksia.

Janne Lunden, HY: Olisi hyvä, jos toiminta-alue voitaisiin sijoittaa vakiintuneeseen alueeseen, ettei lain valmistelun aikana tapahdu odottamattomia muutoksia. Mitä sopimuksille tapahtuu, jos eläinlääkintähuolto siirtyy hyvinvointialueelle? Vaaditaanko erillistä kirjanpitoa?

Johanna Wallius, MMM: Asia tuli ajankohtaiseksi edellisen maakuntauudistuksen aikana, jolloin huomattiin, että kuntasopimukset olisivat tulleet uusittaviksi. Esitysluonnoksessa ehdotetaan yliopiston tietyille palveluille lakisääteistä asemaa, joten hyvinvointialueelle siirron ei pitäisi aiheuttaa palvelujen jatkuvuuteen ongelmia, jos laki tulee voimaan ennen mainittua siirtoa. Tarkoitus oli, että lain siirtymäsäännöksessä yliopiston toiminta-alue sidottaisiin siihen alueeseen, jolla yliopisto toimii lain voimaantulon yhteydessä, mutta voidaan vielä tarkastella, pitäisikö aikajänne ulottaa pidemmälle lain voimaantuloa edeltävään aikaan. Avoimuusdirektiivin soveltaminen koskisi kaikkia julkisia palveluita, eli myös yliopistoa silloin, kun tuottaa ”yleistä taloudellista etua koskevia palveluja”. Edellisessä kokouksessa ehdotetun perusteella MMM on pitänyt KKV:n kanssa palaverin siitä, mikä on yliopistoa koskevien pykälien suhde hankintalainsäädäntöön eli millä perusteella katsottaisiin, että kyse ei ole hankinnasta tai hankintalaki muuten sulkeutuisi pois. Asian työstämistä ja keskustelua KKV:n kanssa jatketaan.

Anne-Marie Välikangas, VM: Ehdotus, jossa määritellään tiettyjen kuntien osalta järjestämisvelvollisuuteen kuuluvien tehtävien hankintapakko yhdeltä toimijalta, on haasteellinen kunnallisen itsehallinnon kannalta. Kilpailuneutraaliteettikysymystä tulee myös tarkastella, mutta sitä katsotaan erikseen.

Kaisa Mäntynen, Kuntaliitto: Osa kunnista joutuu kovin erilaiseen asemaan eli täytyy huolella perustella nämä velvollisuudet.

Sanna Hellström, SEY: Työryhmä tähän asti ollut yksimielinen siitä, että eläinlääkärien koulutus tulee turvata. Tarkoittaako sitä, että yksittäisiä hoitoja tulee eritellä kunnille?

Taina Aaltonen, pj: Tarkoittanee, että yksittäisistä hoidoista pitää olla kirjanpitoa, josta kunta voi tarvittaessa selvittää, mihin rahat on käytetty.

Mia Salonen, KKV: Alustavasti vaikuttaa epätodennäköiseltä, että yliopisto olisi kilpailulain 30 a §:ssä tarkoitettussa valtion määräysvallassa, jolloin se rinnastuisi ennemmin yksityiseen toimijaan, mikä tarkoittaisi, että yliopiston asema ei voisi tulla kilpailuneutraaliteettisääntöjen perusteella arvioitavaksi. SGEI-sääntely ja avoimuuslainsäädäntö sen sijaan ovat tässä relevantteja, ja on hyvä huomioida, että SGEI-sääntelyyn sisältyy myös vaatimuksia palvelun tuottajalle maksettavasta kompensatiosta. Ylikompensatiota ei saa syntyä. Sen vuoksi järjestelyssä vaaditaan SGEI-palvelun tuottajalta kirjanpidon eriyttämistä ja kustannusten läpinäkyvyyttä. Tässäkin asiassa TEM on oikea taho antamaan neuvoja.

Janne Lunden, HY: Tärkeintä on varmistaa riittävä potilasaineisto.

6. Keskustelu TEM:n kanssa valtiontukeen liittyvistä seikoista

TEM:n kanssa pidetty kokous SGEI-asioista. Seuraava palaveri sovittuna ja TEM luvannut miettiä siihen mennessä tarkemmin. Alustava kanta on, että eläinlääkäripalvelut kuuluisivat SGEI-määritelmän piiriin. Pohdittava eri skenaarioita, vaaditaanko notifikaatiota vai menisikö SGEI-päätöksen piiriin. SGEI-notifiointeja ollut tähän asti vähän.

7. Jatkoajan hakeminen työryhmälle

Tarkoitus hakea jatkoaikaa marraskuun loppuun asti.

8. Johtopäätökset

Kuntakyselyn tuloksiin esitettiin suuri huoli, voivatko rajoitukset aiheuttaa koko järjestelmän romahtamisen? Päätettiin lähettää kysely yksityisille toimijoille, luonnosta saa kommentoida 10.9. mennessä.

Käsiteltiin 9 §:n mukaista luetteloa kuntien lakisääteisistä palveluista. Koirien keisarileikkaus aiheutti keskustelua, samoin eräiden elintarviketuotantoeläinten kastraatiot.

Voisiko laissa säätää, että 9 §:n luettelon ulkopuolisiin palveluihin voi osoittaa julkista tukea syrjäisillä alueilla? Asiaa tulee tarkemmin selvitettäväksi tulevaan kokoukseen.

Kysyttiin, koskeeko markkinapuute ja SGEI-tulkinta kaikkia 9 §:ssä lueteltuja palveluita koko maassa?

Asiakashintojen osalta esitetty kaksi vaihtoehtoista tapaa riippuen palkkausmallista.

Ostopalvelujen osalta julkisen hallintotehtävän siirto, pyritään kuitenkin säilyttämään nykyinen järjestelmä, jolla hintojen ei tarvitse olla samoja kuin julkisella puolella.

Esitettiin etäisyyksien tarkemman kirjaamisen siirrettäväksi perusteluihin.

Poikkeusmenettely 9 §:n tehtävien järjestämisen osalta voisi olla ongelmallinen perustuslain kannalta.

Helsingin yliopiston erityisasemasta keskusteltiin alueen, SGEI-säännösten, hankintamenettelyjen ja kilpailusäännösten osalta. Asian selvittäminen jatkuu.

9. Kokouksen päätös